

UFO

infor mation

3 - MAJ 1971

RIKSSTÄMMAN

Utges av:
Riksorganisationen
UFO-SVERIGE
Box 311
591 03 Motala 3

Postgiro:
8 43 25 - 0
Carl-Axel Jonzon

Ansvarig utgivare:
Carl-Axel Jonzon
tel. 0141/70191

I redaktionen:
Jan Lind
tel. 0141/19821
Anders Liljegren
tel. 011/188281

Utkommer 8 ggr/år

Tidskriften skall informera om aktuella händelser och aktiviteter på UFO-området, i första hand inom Sverige, samt vara språkrör för frågor om och kring UFO.

Redaktionen mottar tacksamt material från läsekretsens. Vi förbehåller oss dock rätten att vidtaga språkliga korrekitioner.

Tidskriften förespråkar ingen special politisk, religiös eller filosofisk åskådning. Införda uppfattningar och värderingar skall i första hand tillskrivas respektive författare.

UFO-Information är i huvudsak ett medlemsblad för UFO-Sverige, som är en ideell samarbetsorganisation för svenska UFO-grupper.

I samråd med UFO-föreningar i våra nordiska grannländer utges av UFO-Sverige även den engelskspråkiga tidskriften "SCANDINAVIAN Newsletter".

Ja, så har då årets riksstämma avhållits i Motala med en förhoppningsvis ökad förståelse och känsla för ufo-problemet och för de vägar som UFO-Sverige bör följa i sitt fortsatta arbete. De cirka 125 mötesdeltagarna som fanns på plats under båda dagarna fick en relativt vittomspännande kontakt med olika ufologiska spörsmål. Förutom de i förhandsinformationen aviserade inslagen fick man en översiktlig presentation av situationen inom UFO i Danmark. En representant för en dansk ufo-förening stod för det inslaget. Psykolog Ewert Mårtensson (ingår i "expertgruppen") skisserade i korthet psykologins roll vid bedömningen av ufo-händelser.

En hel del informationer och intryck mötte således den som bevistade sammankomsten. Kanske ligger ändå, vid sidan av "stämmans" centrala organisatoriska roll, det största värdet av ett evangemang av detta slag i den möjlighet som finns till spontana informella kontakter mellan människor, och att under kamratliga former kunna samtala om, diskutera och utveckla olika idéer inom sfären för gemensamma intressen. Vi har en känsla av att lamporna släcktes mycket sent på många håll under påsknatten.

Med årets riksstämma i någorlunda färskt minne efterlyser vi synpunkter på dess genomförande och förslag om hur man skulle kunna förbättra den, gärna då också med utgångspunkt från tanken att göra riksstämman och vad som däromkring förekommer till ett trivsamt sätt att umgås. Det bör kanske påpekas att vi själva i Motala har en del idéer i den riktningen.

Av störst principiellt intresse för den som inte kunde deltaga, är väl de konkreta beslut som kom till stånd. Nedan följer en kortfattad redovisning i punktform.

1. Efter smärre tillägg och justeringar antog riksstämman enhälligt UFO-Motalas förslag till stadgar för UFO-Sverige.
2. UFO-Motala utsågs till centralgrupp för en löpande två-årsperiod.
3. Medlemsavgiftens storlek bestämdes till en basavgift för varje grupp på 25 kronor samt ett separat tillägg om 5 kronor/medlem. I detta ingår ett gruppexemplar av UFO-Information. Beslutet gäller för räkenskapsåret 1972.
4. Till revisorer valdes Anders Liljegren /Norrköpings UFO-Förening/ och Sten Sundqvist /UFO-Linköping/.
5. Frågan om ett "Program för UFO-Sverige" lämnades tills vidare öppen. Bl.a. diskuterades praktiska svårigheter och möjligheten att utveckla målinriktad specialinformation till strategiska grupper.

Genom att UFO-Sverige nu genom riksstämman antagit stadgar, är vi också formellt konstituerade som organisation. Stadgarna finns bifogade i denna tidning. Kritik av och frågor om stadgarna kommenteras och besvaras av Jaan Noor, som välkomnar alla inlägg i denna fråga.

Medlemsavgiftens storlek och form vållade en hel del debatt. Som bakgrund till denna låg den ekonomiska redogörelse för föregående räkenskapsår, som uppvisade en stor lucka mellan utgifter och reguljära föreningsmässiga inkomster. För att UFO-Sverige inte i alltför hög grad skall bli beroende av privata donationer, ansåg mötet det motiverat att i någon mån försöka jämna ut finansieringsfrågan genom en omkonstruktion av medlemsavgiften. Detta har skett i den form som framgår av punkt (3) ovan.

Av vad som i övrigt framkom i fråga om synpunkter kan nämnas ett förslag att samla s.k. "säkra ufo-fall" i en speciell avdelning i rapportsamlingen för att kunna tas fram som "stöttepalare" i kontakterna utåt. Vidare talades om behovet av att skapa ett ordentligt samarbete med pressen. Om tidningarnas bevakning av UFO inskränker sig enbart till referat av mer eller mindre likartade observationer, kommer ämnet snart att vara mättat ur presssynpunkt. Det gäller då för oss att på olika sätt se till att intresset hålls vid liv.

/UFO-MOTALA/

NOTISER

Ny PR-sektion! Som meddelades i U-I nr 1 1971 ansåg sig UFO-Skaraborg inte längre ha tid att sköta PR-verksamheten för UFO-Sverige. En inrättning av det här slaget bör emellertid finnas inom riksorganisationen. Därför noterar vi med tillfredsställelse, att UFO-Vimmerby kan överta sysslan som PR-sektion. De står således i fortsättningen till ert förfogande då ni behöver hjälp att anordna en aktion av något slag. Adressen till UFO-Vimmerby står i adressförteckningen. I ett kommande nummer av U-I låter vi Organisationsnytt presentera Vimmerbygruppen närmare.

Kommer ni ihåg den "Internationella Weekenden" för ung. ett år sedan? UFO-intresserade över hela världen höll då himlavalvet under observation ett helt dygn. Vid ett visst klockslag gjordes försök att upprätta en telepatisk förbindelse med rymdmännen. En begäran gick då ut, att om de kom i fredliga avsikter skulle de ta kontakt med oss. Den internationella organisationen CONTACT, med huvudsäte i Durban, Sydafrika, stod för initiativet, och i år utlyser de en liknande aktion. De som önskar kan därför samlas någon gång mellan kl. 19.00 den 19 juni och kl. 19.00 den 20 juni för att hålla utsikt och via telepati söka nå besökarna från rymden.

Scandinavian Newsletter nr 1-2 april 1971 sändes för en kort tid sedan ut till en mängd större ufo-organisationer och -tidskrifter världen över. Denna gång informerar SN om Antenfallet, norrmannen Reidar Salvesens observation, samt vägen av ufo-händelser som på senaste tiden har drabbat Finland.

Namnbyten: UFO-Norrköping kallar sig nu Norrköpings UFO-Förening, och Solna Astronomiska Förening har ändrat namn till Stockholms UFO-Center. Samma adresser som förut.

Stockholms UFO-Center, som de nu alltså heter, forskar vidare om UFO-detektorer. Den senaste skapelsen är en liten bärbar detektor i fickformat, som man erbjuder den intresserade för ungefär hälften så stor kostnad som den förra detektorn. För vidare upplysningar vänd er direkt till Stockholms UFO-Center.

För UFO-intresserade som under semestertiden gärna vill träffa likasinnade finns bl.a. följande två möjligheter: UFO-camping i Danmark mellan den 16 och 26 juli. Platsen heter Trelde Näs och ligger på Jylland i närheten av Fredericia. Under kvällarna kan semesterfirarna lyssna på föredrag i både ufologi och parapsykologi. Ytterligare upplysningar kan fås genom Ole J. Knudsen, Enghavevej 32, 5700 Svendborg, Danmark. Bifoga internationellt svarsporto.

Det andra alternativet ligger i Skåne. Kurth Johansson, UFO-Tyringe, välkomnar alla UFO-Sverige-medlemmar som slår sig ner på hans marker i sommar. Skriv dit och begär mer information.

Om någon vecka skall nya frågeformulär för UFO-observationer tryckas upp. De har getts en ny utformning av UFO-Hallstahammar /rapportcentral för UFO-Sverige/ och dessutom tillkommer en "handledning för UFO-grupper", som skall vara grupperna till hjälp vid undersökningar av UFO-fall.

UFO-Motala avser att göra en dokumentärfilm om UFO-Sverige, för att på ett enkelt sätt kunna presentera organisationen i olika sammanhang. Vi ber nu om förslag och synpunkter på genomförandet av denna film.

Kuvert i C6-format med påtryckt UFO-Sverige-märke finns att köpa för ett pris av 15 kr/100 st + porto. Vänd er till UFO-Motala.

Ni kan väl knappast ha undgått att lägga märke till att tidningen nu fått ett nytt utseende både vad gäller omslag som innehåll. Pärmens utformning står Linköpingsbon I. Darsell för, som f.ö. bidrar med de flesta skämtteckningarna till tidningen. Red. tackar Darsell, men också alla andra som inkommit med förslag på nytt omslag.

Vad händer i Finland?

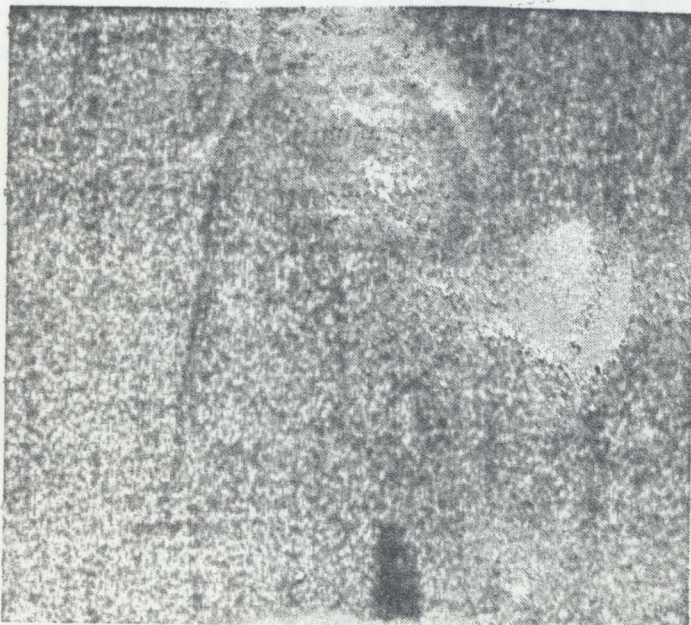
Finland har nu under en längre tid stått i centrum för ufologiska händelser. Detta har bl.a. lett till att veckotidningen Året Runt sänt över Thea Oljelund för att på ort och ställe redovisa händelserna. I nr 20/71 av veckotidningen skriver hon bl.a. om Kuusamo-fallet, som tidigare behandlats utförligt här i U-I. Där nämner bl.a. fru Oljelund att man i byn Saapunki är mycket uppretade över dr Birger Wiiks "diskvattenteori".

Uppretade är man också på andra ställen i Finland, där UFO-fall inträffat. I fallet Ylistaro har en student trätt fram och säger att det var han som gjorde de märkliga spåren, "med hjälp av lock från gurkburkar". Något som ortsborna inte tror på.

"Samarbete" heter en finsk ko-operativ tidskrift. I nr 7 för 1971 publicerades där ett fotografi av ett "tefat". Fotot kan vid första anblicken synas intressant - kanske "litet för bra för att vara sant".

Fotot är en bluff. Det har gjorts av tidningens red. sekr. Curt Strengell. Han säger: "Det retar mig alltid att de bilder av flygande tefat som publiceras i tidningarna, alltid är så otydliga. Och ändå är det hur lätt som helst att göra en sådan bild. Det tydligaste UFO-foto som jag någonsin sett, är ett som jag gjort själv."

Ett av dessa "otydliga" foton är det som togs av ingenjör Ahti Karivieri vid byn Särkivaara

i trakten av Uleåborg den 23.3.71. Kameran stod uppställd under flera timmar med öppen lins och man kan se på bilden hur objektet stannat till på ett ställe och sedan rört sig i virvel och lämnat ljusspår på negativet.

UFO-Jakobsaari, vår finska kontaktgrupp, har gjort flera fältundersökningar betr UFO-fall och skickat oss en stor mängd material för publicering i U-I. Vi beklagar att vi av utrymmesbrist måste vänta med publicering av detta till nr 4 av U-I.

Rapportnytt

UFO-händelser som rapporterats till UFO-Sveriges grupper, i tidningar etc.

10 SEPT 1969: NÄRA NYKÖPING

Av en ren händelse fick vi kontakt med en person som natten till den 10 sept 1969 blev förföljd av ett okänt föremål. Personen ifråga, vars namn är Sven Karlsson och är herrehörande i Vimmerby, var utanför Nyköping då han observerade ett lysande föremål. Han tänkte inte så mycket på det hela utan fortsatte som om ingenting hade hänt. Föremålet tycktes dock tillta i ljusstyrka och kom närmare herr Karlssons bil (ca 250 meter). Han saktade in bilen och föremålet följde exakt samma manöver. Farten var då så låg som cirka 10 km/tim.

Han öppnade vindrutan för att höra om något ljud kunde uppfattas, men endast det låga motorbullret från bilen hördes. Plötsligt upptäckte han att föremålet sände ut några strålar som korsade varandra (han uppfattade strålarna som cirka 60 cm breda, ca 7-10 st). De var orangefärgade och hela omgivningen tycktes lysas upp av detta sken. Vidare kom det rökringar från farkosten. Herr Karlsson säger att han hade en konstig känsla av att vara iakttagen hela tiden.

Han hade följt föremålet i cirka 10 min då detta gjorde en tvär gir och flög rakt över körbanan och försvann till höger. Det sorgliga i sammanhanget var att ingen annan bilist passerade under förloppet.

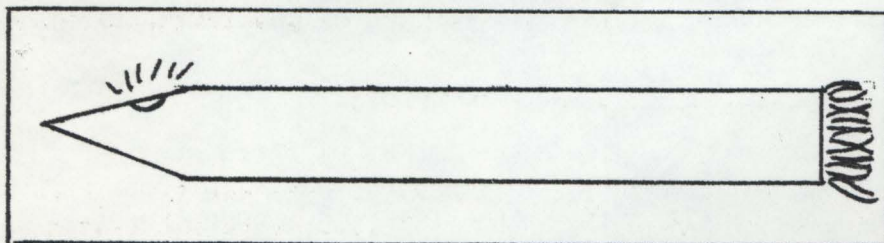
När han kom hem tänkte han över det han hade upplevt under natten där utanför Nyköping. Han berättade därefter historien för sin fru, vilken skrattade åt honom och hans dumma historia. Likadant gjorde också hans affärsbekanta. Ett tag tänkte han införa upplevelsen i dagspressen men eftersom han inte vill figurera i alltför offentliga sammanhang lät han det bero. Tilläggas kan att han i Melodiradion hörde att man observerat ett okänt föremål över Göteborg samma natt.

Hr Sven Karlsson jobbar inom Väg o Vatten som lagbas och är ofta på resande fot. Han är av sin natur mycket lugn och sansad och säger själv att han aldrig trott på något liknande förut, men man får aldrig ta något för givet här i livet...

Källa: Rapport till UFO-Vimmerby.

SEPT 1966: SKOGHALL

En kväll i september 1966 satt herr Ivan Grenskog och tittade på TV i sitt

hem på Ringvägen 39 i Skoghall. När han råkade se ut genom fönstret fick han se en märklig farkost som liknade en stor blyertspenna som svävade fram i luften.

Föremålet hade ett mörkt skrov utan några som helst vingar. I "fören" fanns ett upplyst fönster. I "aktern" slog orangeröda flammor ut. Inget ljud kunde höras från farkosten.

Observationen varade i cirka 5-7 min. Den "flygande blyertspennan" observerades även av herr Grenskogs fru och dotter. Herr Grenskog uppskattar avståndet till föremålet till cirka 150 meter och dess verkliga storlek till 10-15 meter på längden. Även grannar till Grenskog, som bor cirka 500 m därifrån, iakttog föremålet och dessa har sagt till Grenskog att föremålet steg rakt upp mot himlen.

Källor: Tel-samtal till Bengt Olof Wettergren, NUFOF, som svar på annons i NWT den 6.3.71. Rapportformulär.

14 DEC 1970: NORR OM KATRINEHOLM

En finländare, R.V. (observatören vill vara anonym, adress och tel.nr kan fås genom oss) som är bosatt i Sköldinge nära Flen berättar följande:

Den 14.12.1970 omkring kl 23.15 var jag på väg i bil till Katrineholm och befann mig cirka 2 km norr om staden, när jag plötsligt trodde att någon skulle köra om mig på fel sida. Det började lysa allt starkare bakom bilen, men jag kunde inte se anledningen, förrän föremålet hade passerat mig.

Det passerade mig och flög snett över vägen framför mig på cirka 4-5 meters höjd och försvann sedan. Troligen rakt upp, ty det fanns tät skog på vägens vänstra sida. Det föremål jag såg var "tefatsformat", starkt lysande. Jag kunde inte se några fönster, dörrar eller antenner. Det lyste med ett grönt eller blåaktigt ljus. Jag uppskattar dess storlek till 2,5 - 3 m på bredden och ca 1,5 m på höjden. Jag såg det i cirka 20 sekunder och dess hastighet var cirka 150 km/tim (bilens hastighet vid tillfället: ca 100 km/tim).

Jag hörde inget ovanligt. Hade radion på, men inga störningar i den. Bilen fungerade också normalt. Jag stannade bilen, släckte ljuset och motorn och steg ur, men kunde inte se eller höra något. Inga andra bilar fanns på vägen. Då blev jag rädd och körde som bara f-n därifrån!

Vad det var jag såg, vet jag inte. Jag tror inte på flygande tefat, men jag måste erkänna att det enda namn jag kan ge åt föremålet är just "flygande tefat".

Källa: Rapport till UFO-Hallstahammar.

19 DEC 1970: VÄNERSBORG

Natten till den 19.12.70, klockan 00.30, befann sig apotekare Fröberg, 75, i sitt hem på parkgatan 1. Han kastade en blick ut genom fönstret och fick syn på en lysande stjärna, mycket ljusstarkare än de flesta andra, strax över hus-taken i väster. Den hade en grönaktig färg. Efter ungefär en minut kom den närmare. När den var som störst var den skenbarligen stor som en fotboll.

Den var formad som ett klot med en vinge nertill. Den såg ut ungefär som en tropikhjälm. Det gröna skenet såg ut som om det hade en egendomlig metallglans. Efter 30 sekunder gav den sig av åt nordväst med en våldsam acceleration. Efter några sekunder var den utom synhåll.

Herr Fröberg hade ingen aning om vad det kunde vara. Han glömde bort det hela tills han läste en artikel om UFO i Elfsborgs Läns Annonsblad. Den 20.1 tog han kontakt med mig. Han verkade mycket trovärdig och tycktes ha god iakttagelseförmåga.

Älla: Rapport från Björn Lyngfelt, ordf. i UFO-Vänersborg.

25 NOV 1970: EDE OCH GNARP

Den 25.11.1970 stod Fru Betty Sjölund (74) vid telefonen i sitt hem i Ede, i Erikslund och talade med sin son. Klockan var ungefär 21.30. Plötsligt lystes hela rummet där hon stod upp av ett bländande sken som kom från himlen. Vid tillfället rädde fullständigt mörker ute och det var stjärnklart.

Ljusfenomenet kom från nordväst och for mot sydväst över bostaden. Till formen var det ovalt, alltså tjockare på mitten och avsmalnande mot ytterkanterna. Det var litet mörkare på mitten och ljusare mot ytterkanterna. Fru Sjölund säger att ljusskenet var så kraftigt att det var obehagligt för ögonen. Fru Sjölund bor på en stenhälla där alla ljud brukar höras, men från detta fenomen kom inget ljud. Observationstiden uppgav vittnet till UFO-Sundsvall skulle ha varit en minut, medan hon till UFO-Linköping uppgivit 10 sek. Det tycks överhuvud taget som om vittnet lämnat olika uppgifter till olika grupper.

Rapportnytt

Fru Sjölund har för UFO-Linköping uppgett att föremålets rörelseriktning var sydostlig. Detta stämmer överens med flera andra observationer som gjorts på samma tidpunkt. I denna riktning, cirka 2 km, ligger byn Erikslund där ett par personer vid den aktuella tidpunkten just släckt ljuset vid ett el-ljusspår. En av personerna säger: "Släckte du inte spåret? Du ser väl att det lyser upp mot himlen ändå!" Fru Sjölund tror att det dessa personer såg sedan de släckt ljusspåret var det passerande lysande objektet. Ett ljusfenomen skall även ha uppmärksamats i byn Grundsjön, 3 mil åt Hälsingland till.

Fiskaren Edor Engström, Norrfjärden, Gnarp satt vid 21.30-tiden samma kväll framför TV:n i sitt hem, då han plötsligt ryggade till för ett skarpt eldsken utanför fönstret. Det var som om något exploderade i luften och spred sig åt alla håll, sade han till Dagbladet i Sundsvall. Därefter försvann eldskenet i en kraftig eldkvast i alla färger mot nordväst.

Två dagar senare gick herr Engströms fru Selma till baksidan av gården där fönstret genom vilket man observerade fenomenet är beläget. På väggen upptäcktes skador på flera ställen. Väggen hade svetts svart och cementreveteringen och färgen på väggen hade slagits loss och låg på marken.

Källor: Fru Sjölund's brev till UFO-Linköping, telefonintervju av Tommy Johnson, UFO-Sundsvall samt Dagbladet den 28.11.70.

17 JULI 1970: SOMMEN

Klockan 01.00 på natten den 17.7.70 satt herr Weine Wiklund från Linköping uppe och rökte i sitt sommarställe vid Ängdalen, ca 7 km väst om Sommens samhälle i södra Östergötland. Det var en vindstilla sommarnatt. Plötsligt när han tittar ut får han syn på ett märkligt fenomen som ganska snabbt (hastighet uppskattad till 200 km/tim) rör sig ned mot markytan. Föremålet liknar en jordglob, belyst inifrån med ett rödgult sken. När det närmar sig marken flackas dess bana ut och det saktar farten till, enligt Wiklunds uppskattning, ca 70-80 km/tim. Föremålet rör sig nu i horisontal led och döljs snart bakom träden i omgivningen.

"Lysande jordglob med svans" den 17.7.70.

Wiklund säger att föremålet var mycket litet (cirka 50 cm i diameter) och åtföljdes av en låga eller svans. Avståndet till fenomenet uppgår Wiklund till cirka 60 meter, som minst. Total observationstid: 30 sekunder.

Källa: Telefonrapport till Anders Liljegren, NUFOF. Rapportformulär.

29-30 JAN 1971: SUNDSVALL/DELSBÖ

Den 29 januari 1971 kl 6.15 gick fru Birgitta Johansson, Sundsvall från sin bostad till daghemmet med sin lilla dotter. På Harmonigatan upptäckte hon ett ljusfenomen och sade till sin dotter: "Titta vad är det som kommer där?". Fru Johansson uppfattade ljusfenomenet som en lysande eldkula (form, se skiss till vänster). Färgen var något rödaktig. Fenomenet kom från SV och gick mot NO och passerade över de centrala delarna av Sundsvall. Fru Johansson uppfattade det så att fenomenet gick lågt och nästan strök över hustaken. Relativ storlek: som handflatan då man sträcker ut armen. Väderlek: stjärnklart, vindstilla. Ljud från fenomenet: inget. Fru Johansson har aldrig tidigare upplevt något liknande.

Samma dag, kl 18.55 på kvällen stod herr Jan Olov Forsner på sin balkong på Bågevägen i Sundsvall och tittade ut över staden. Det var stjärnklart.

Forsner upptäckte ett ljusfenomen, som en lysande eldkula, komma söderifrån och passera över Sundsvallsfjärden mot norr. Över fjärden vek fenomenet plötsligt av mot öster i en mycket markant vinkel. Sedan steg det och försvann ut över

Rapportnytt

havet. Hastigheten bedömde Forsher vara fortare än ett trafikflygplan. Han tyckte sig se en kort svans efter fenomenet. Observationstid, cirka 10 sek.

Vad observatören tyckte var mest anmärkningsvärt var att fenomenet kunde vika i en så markant vinkel och inte i en sväng som ett flygplan.

Lördagen den 30 januari 1971 lämnade fru Anna Swed och hennes syster Maria Järf fru Sweds bostad på Kalvstigen 17 i Delsbo för att gå till Folkets hus på bingo. Klockan var omkring 20.10-20.15. När de gått cirka 100 meter säger fru Swed till sin syster:

"Vad är det för någonting på himlen? Ser du vilket skarpt sken?" De båda såg ett rött eldklot som spred ett lilafärgat ljus över nejden. Damerna blev förskräckta och tog till att springa till närmaste granngård. När de kommit dit tittade de efter eldklotet som haft kursen emot dem, men då var det borta, det enda som syntes efter det var ett rökspår.

Fru Swed uppskattade UFOns storlek till 10-12 cm - formen var snarare oval än rund. Total observationstid: cirka 2-3 minuter, enligt fru Swed.

När de kom till Folkets hus träffade de en syster från Näsviken, cirka 3 mil därifrån. Hon sade att den hon hade åkt med också hade sett fenomenet som hastigast. Bland andra som observerade fenomenet var en herr Sundberg, Gun-Britt Evertsson och hennes familj, Gerd Eriksson samt Einer Flodin.

Källor: Telefonintervjuer gjorda av T.Jonsson, UFO-Sundsvall. Frågeformulär. Hudiksvalls-Tidningen den 3.2.71.

25 APRIL 1971: KOPPARBERG/LUDVIKA

Natten till den 25 april, strax efter ett, har ett flertal människor i trakten av Kopparberg, Ljusnarsberg, Ställdalen, Grängesberg och Ludvika iakttagit märkliga ljusfenomen. Jag vill redan nu passa på att tacka Christer Holm i Riddarhyttan för att han så snabbt skickade oss pressklipp om saken. På detta sätt kunde vi redan på ett tidigt stadium få fram adress- och telefonuppgifter till vittnena och kontakta dessa. Exemplet manar till efterföljd!

Uppföljningarna betr dessa händelser pågår ännu då detta skrivs och vi återkommer därför i nästa nummer med mer utförliga detaljer betr händelserna.

Anders Liljegren

APRIL 1971: TYLÖSAND

Ett lysande föremål bestående av flera punkter observerades av nattvakten Sven Eriksson häromkvällen över Tylösand mellan kl 22.10 och 22.30. Föremålet hade formen av en deltavinge, ungefär, och rörde sig från havet in över land. Herr Eriksson observerade föremålet i ungefär en halv minut innan det försvann bakom horisonten.

- Det flög på mycket hög höjd, berättar Sven Eriksson för Hallands-Posten. Jag har aldrig sett något flygplan på den höjden och är övertygad om att det inte är något flygplan heller. Föremålet hade formen av ett ordnat mönster av stjärnor. De var likadana allihop och lyskraften hos var och en var ungefär densamma som en ordinär stjärna.

- Jag är övertygad om att det är något från yttre rymden, säger han, men något rymdskepp kan det knappast vara. Det var för stort för det.

Föremålet var mycket strikt avgränsat och gick precis rakt fram, fortsätter herr Eriksson.

Källa: Hallands-Posten den 30.4.71.

Jag kontaktade Peter Byrsell, UFO-Halmstad, betr denna observation och han skulle försöka komma i kontakt med observatören. Han berättade också att en annan observatör sett samma syn några dagar senare, men att de observerade ljusen då var betydligt starkare.

Anders Liljegren

KRITIK MOT CONDON-RAPPORTEN

Det amerikanska institutet för luftfarts- och rymdvetenskap (AIAA) bildade 1967 en underkommitté för studiet av UFO. Kommittén består av 11 vetenskapsmän som utvalts speciellt med tanké på att de tidigare inte haft någon uttalad mening i UFO-frågan. Av allt att dömma rör det sig om en objektiv grupp av rymd- och flygforskare.

I novembernumret (1970) av AIAAs tidskrift "Astronautics and Aeronautics" presenteras gruppens granskning av Condon-rapporten. Gruppen finner att "UFO-problemet begravts i vad som tycks vara ett virrvarr av förutfattade meningar, emotioner, partiskhet, förhastade slutsatser och överdriven och missledande publicitet".

"Med hänsyn till alla bevis som kommit till kommitténs kännedom, finner vi det svårt att strunsa i den lilla rest av väldokumenterade, svårförklarliga fall, som bilda UFO-problemets kärna".

"Är det rätt att extrapolera från 0.99 till 1.00 och därmed mena att om 99 % av alla observationer kan förklaras, kan även de resterande 1 % förklaras; eller står vi inför ett allvarligt problem av "signal-to-noise"-proportioner.

AIAA-kommittén angriper amerikanska vetenskapsakademiens granskning och godkännande av Condon-rapporten, i vilken det bl.a. heter att den icke-jordiska hypotesen (ETH) är den "minst troliga" förklaringen till UFO. AIAA-rapporten säger: "Det finns ingen vetenskaplig grund för att fastställa sådana värderingar för närvarande".

Peträffande dr Condons uttalande att jorden inte skulle komma att besökas av icke-jordiska intelligenser inom 10.000 år, frågar kommittén: "När börjar man att räkna?"

Kommittén fann heller ingen grund för Condons slutsats att inget av vetenskapligt värde kan komma från UFO-forskningen. Ett fenomen där 30 % av fallen förblir oförklarade, "borde väcka tillräckligt stor vetenskaplig nyfikenhet för att studiet av det skall kunna fortsätta", menar man inom AIAA-gruppen.

Kommittén ger också en del rekommendationer. Peträffande fortsatt forskning: "fortsatta insatser på moderat nivå med inriktning på förbättrade metoder för insamling av data och på högkvalitativ vetenskaplig analys". Vidare uppmanas statliga myndigheter att "heakta alla välgrundade förslag på detta område, utan partiskhet eller rädsla för förlöjligande.

CONDON OMEDVETEN OM KRITIK

I ett brev till den holländska UFO-organisationen NOROVO (Nederlands Onderzoek Bureau voor Ongeïdentificeerde Vliegende Objecten) skriver dr Edw Condon, att han inte känner till den kritik som riktats mot utredningen - och framförallt - Dr Condon själv, bl.a. från professorerna Hynek och McDonald.

Professor J.Allen Hynek (som åren 1948-69 var amerikanska flygvapnets civile konsult i UFO-frågor) har publicerat en mot Condon mycket kritisk artikel i "The Bulletin of the Atomic Scientists". Denna tidskrift är mycket läst inom det forskningsfält där dr Condon engagerat sig mest, kärnfysiken. Condon har själv publicerat forskningsartiklar i just denna tidskrift. Mot bakgrund av detta anser man, inom NOROVO, vara märkligt att Condon inte läst Hyneks kritiska artikel.

Prof. Condon

Uforama

Om dr Saunders bok "UFOs? - Yes!, Where the Condon committee went wrong" skriver Condon att "den inte ger någon riktig bild av förhållandena inom kommissionen. I boken hävdar Saunders att han och en annan medlem av kommissionen att de avskedades från den därför att deras hållning till UFO (att det är möjligt, dock ej bevisat, att UFOs är rymdskepp) inte gillades av Condon.

Källor: APRO Bulletin, Nov/Dec 1970.

"V.S.N", Nov/Dec 1970 (utgiven av NOBOVO).

FRANKRIKES GENDARMER GÅR PÅ UFO-JAKT!

Frankrikes gendarmkår, som omfattar ca 1.900 officerare och 59.000 underofficerare kommer bl.a. med hjälp av helikoptrar att igångsätta undersökningar av alla rapporterade UFO-fenomen.

I en artikel i gendarmkårens personaltidning nyligen redovisar kaptenerna Kervendal och Garreau 20 års forskningar på området samt ger råd vid insamlande av bevismaterial vid UFO-observationer.

Författarna nämner bl.a. de skarpa motsättningarna i den amerikanska UFO-politiken, där å ena sidan man (bl.a. i Condon rapporten) "skriver ner" UFO-saken till en betydelselös nivå, medan man å andra sidan hotar statstjänstemän med 10.000 dollar i böter vid frisläppande av UFO-informationer.

Författarna uppmanar allmänheten att snarast kontakta den halvmilitära gendarmkåren så snart de ser något mystiskt. Om t.ex. något djur dör under underliga omständigheter bör kåren larmas och obduktion utföras. Inom kåren har man utvecklat ett speciellt UFO-frågeformulär där det finns mycket detaljerade frågor bl.a. beträffande iakttagelser av "små män", deras utseende, beteende, etc.

Enligt artikeln har gendarmkåren möjlighet att snabbt rycka ut till en observationsplats med helikoptrar och andra fordon. I helikoptrarna finns värmekameror med vilka man kan registrera och fotografera eventuellt kvarvarande värmestrålning efter det främmande objektet.

I artikeln låter man förstå att även om andra myndigheter ej bryr sig om problemet så skall gendarmerna dra sitt strå till stacken för att försöka reda upp detta alla tiders största mysterium.

Källa: Artikel i "Helsingin Sanomat" den 1.5.71, av tidningens pariskorrespondent Lauri Karen. Översättning: Jorma Heinonen.

ASTRONAUT FOTOGRAFERADE UFO?

I ett brev till IGF i Stockholm berättar den amerikanske UFO-forskaren Wayne S Aho att han i ett TV-nyhetsprogram från Chicago hört att den amerikanske astronauten Stuart Roosa tagit en utmärkt bild av ett rymdskepp nära Miami i Florida. CIA har begärt att få fotot men astronauten vill inte släppa det ifrån sig och säger att det inte är en UFO, utan en IFO (identifierat flygande objekt). På vilket sätt föremålet är identifierat förtäljer inte brevet.

LYCKAD TELEPATI FRÅN RYMDEN

En av Apollo 14-astronauterna försökte sig på telepati med jorden under resan mot månen. Han sände symboler till det kända mediet Olaf Jönsson (känd från bl.a. Hylands hörna) i Chicago. Bägge männen koncentrerade sig vid förutbestämda tidpunkter på vissa enkla symboler. Astronauten ifråga, Edgar D Mitchell, uppges hela livet ha varit intresserad av "övernaturliga" fenomen.

Enligt de resultat som nu blivit kända var experimentet lyckat till mer än 50 procent. Experimentet är att betrakta som ett privat initiativ från Mitchells sida och ingick inte i det officiella forskningsprogrammet för Apollo 14.

Källor: Hufvudstadsbladet den 15.2.71/UFO-Södertälje.

UFO-Nachrichten nr 176, april 1971.

INTERNATIONELL FRÅGESTÄLLARE

Nedanstående siffror markerar ännu en etapp i aktionen Internationell Frågeställare, som föregår den slutliga internationella UFO-petitionen till FN. Som ni kanske vet står UFO-Motala som skandinaviskt ombud för denna aktion. Resultatet nedan grundar sig på 556 formulär. Totalt har vi nu drygt 1200 ifyllda formulär i vår hand, som UFO-intresserade över hela Sverige varit oss behjälpliga att sprida. /Vi räknar med läsekretsens hjälp även i fortsättningen . . . Målet är inte nått än på länge./

Som synes ansluter sig siffrorna väl till den förra sammanräkningen - presenterad i U-I nr 1 1970 - vilken baserades på 650 frågeformulär. Allmänt kan sägas att frågorna denna gång genomgående är något mer positivt besvarade. Antalet obesvarade frågor har stigit nära nog till det dubbla. Det är alltså färre frågor som nu besvarats med "nej". Det bör påpekas att resultatet inte skall tolkas som en opinionsundersökning bland allmänheten om intresset för UFO-frågan. Vi har inte låtit något statistiskt sett korrekt urval av befolkningen fylla i formulären. Dock visar siffrorna att det finns ett stort intresse för en ordentlig undersökning av UFO-fenomenen.

	ja	nej	obesvarat
10. Gavsett alla föregående individuella svar /men med hänsyn till alla aspekter/, tror Ni att UFO är en allvarlig fråga av global betydelse?	77,1%	18,7%	4,2%
11. Tycker Ni att UFO-frågan kan handhas enbart av en internationell institution, som arbetar öppet i global skala till nytta för mänskligheten i sin helhet?	70,7%	22,1%	7,2%
12. Tycker Ni att UFO-frågan borde bli till ett	77,5%	17,5%	5,0%
A. objekt för en global samordnad undersökning med stöd av FN?			
B. Skulle Ni förorda etablerandet av ett världsomspännande nät av UFO-observatörer /spanare/ med stöd av FN och under U.N.E.S.C.O.:s organisatoriska uppsikt?	73,4%	18,3%	8,3%
C. Skulle Ni förorda skapandet av ett speciellt UFO-forskningscentrum /utrustat med mätinstrument och bestående av en internationell panel av vetenskapsmän/ styrt och skött av U.N.E.S.C.O. för analys och studium av globalt likartade UFO-rapporter?	77,9%	14,7%	7,4%

Organisationsnytt UFO-grupper, forskare och deras verksamheter, åsikter m.m.

Ja, under ovanstående rubrik hade vi tänkt att i fortsättningen presentera delar av den verksamhet som bedrivs inom UFO-Sverige, samt i viss mån andra organisationer och grupper vi har kontakt med. Avsikten är i första hand att ge bakgrundsinformation om UFO-Sveriges alltmer ökande verksamhet på riks- och lokalplanet. Under rubriken kommer vi bl.a. att presentera de mer aktiva grupperna inom UFO-Sverige och deras verksamheter. Vi planerar också att utförligt presentera expertgruppens medlemmar. Vi hoppas att vi, genom denna sektion av tidningen, så småningom skall lära känna varandra litet bättre och därmed skapa förutsättningar för ett ännu bättre samarbete.

Vi tänkte börja den här serien med att presentera en finsk grupp som blivit medlem av UFO-Sverige! Vi i redaktionen tycker att våra finska vänner verkligen förtjänar en omfattande presentation då de är mycket, mycket flitiga!

UFO-JAKOBSAARI

UFO-JakobSaari är Finlands just nu färskaste klubb som intresserar sig för s.k. flygande tefat och samlar data om UFO-iakttagelser, framförallt i landskapet Österbotten. Den bildades i mars 1971 och medlemsantalet stiger så nu närmar det sig 20-strecket. I Finland finns f.n. 30-talet UFO-klubbar och närmast Jakobstad ligger sådana i Uleåborg och Vasa. De bildar en lös gemenskap under beteckningen Interplanetaristerna (Interplanetistit ry) och är inte sammanslutna i någon fast förbundsform. Till följd av tvåspråkigheten i Finland har klubben valt att heta UFO-JakobSaari, som är en kombination av Jakobstad med dess finska namn Pietarsaari. Den är ansluten till UFO-Sverige och man hoppas inom klubben att så småningom ett UFO-Skandinavien bildas. Finskspråkiga medlemmar av UFO-JakobSaari uppmanas att samtidigt även tillhöra Interplanetaristerna.

"Vår uppgift är att snabbt åka ut för att insamla data från platser där UFO visat sig och kanske landat så att dess besättning kommit ut och rört på sig", berättar ordf Solveig Emtö som ses t h på bilden och Ann-Christine (Anki) Sandberg som är sekreterare i klubben. "Vi vill inte ännu ha någon debatt om UFO-fenomenet därför att förklaringarna kan vara så många. Vår uppgift är att samla på data och sända dem vidare för sällning och närmare granskning. Vi måste vara skeptiska då många UFO-fenomen senare kan ges en naturlig förklaring."

Solveig Emtö är initiativtagare till klubben. Den har kontakt med vissa av landets egna UFO-grupper, men den flitigaste korrespondensen går över gränsen

till bl.a. UFO-Linköping. Vidare står man i förbindelse med klubbarna i Norrköping, Motala och Jönköping, varav den sistnämnda är fristående och inte ingår i UFO-Sveriges riksförbund. Genom den omfattande korrespondensen håller man sig således a jour med händelserna på UFO-området lite varstans. Det är också naturligt, att UFO-Information läses av de intresserade medlemmarna i UFO-JakobSaari.

Det senaste UFO-fenomenet i dessa trakter inträffade över Perho, tisdagen den 23.3.71 ung kl 20.40 och pågick till strax före kl 23.00 då föremålet, som liknade en tunna med upplysta fönsterhål, så småningom steg och flög sin väg.

ORGANISATIONSNYTT

"Vi åkte genast ut till platsen sedan vi läst om detta fenomen i Jakobstads Tidning den 25.3, för att intervjua ögonvittnena. Någon hade redan förklarat för dessa att det rörde sig om ett gasutsläpp från Sverige som av vinden skulle ha förts till byn Perho. Men vittnena är beredda att underteckna en officiell protest över denna bortförklaring", berättar Lillemor Emtö, som hörde till undersökningsgruppen.

"Jag blev UFOlog på rent trots", säger Lillemor vidare. "Det var den 12 aug 1964 som jag första gången fick se ett UFO. Det var en pojkvän till mig som ville jag skulle följa med ut och spana på ön Navaskär öster om Jakobstad. Det gjorde jag för att övertyga honom om att alltsammans var inbillning ifall han skulle påstå sig ha sett något på himlen. Han började signalera med sin ficklampa upp mot himlen; ni får gärna skratta för det gjorde jag också, men både jag och min mor Solveig fick se hur ett UFO litet senare kom ned mot oss i ett starkt ljussken med alla regnbågens färger för att plötsligt ett stycke ovanför oss upplösas och spårlost försvinna. Kvar i luften fanns bara några rödglödande gryn i ett lätt dis, men dessa slocknade efter en stund."

Helen Matikkala är den tredje medlemmen av UFO-JakobSaari som haft egna UFO-upplevelser. Hon var endast 11 år när hon i Oravais bland många andra utanför en biograf fick se ett ljusfenomen av ovanligt slag röra sig uppe i luften över vägen därförbi. Hon har sedan dess läst mycket om UFO och blivit övertygad om att det

finns andra varelser än vi människor som åker omkring runt vår planet. De andra i klubben har inte sett något UFO men är intresserade av vad som händer fast det ibland känns kusligt med alla konstiga historier.

"Min man tror inte alls på det här men vill heller inte hindra mig från att vara med", säger May-Britt Stenman.

"Farsan flinar åt mig men jag hinner inte själv läsa de UFO-skrifter som tagits hem, förrän han redan hunnit sluka innehållet", talar Ann-Christine Sandberg om.

På bilden tagen den 15.3.71 hos Ann-Christine ser vi några av UFO-JakobSaaris medlemmar samlade till möte. Sittande från vänster fru Helen

Matikkala, fru May-Britt Stenman, Ann-Christine Sandberg, fru Solveig Emtö, Stig Söderlund. Stående från vänster Göran Lillkäll, Gunborg Kaustin, Lillemor Emtö och Håkan Sumell.

Uppfattningarna om UFO bland medlemmarna växlar. Det finns tekniska förklaringar om UFOnauter som behärskar en teknik vilken vi t.o.m. kan ha svårt att göra oss en föreställning om. Vi har biologiska antaganden vilka berör frågan om vår planet verkligen är den enda utrustad med levande varelser i ett enormt storslaget kosmos, och det tror naturligtvis inte UFOlogerna. Några hyllar historiska teorier som påvisar förekomsten av lämningar och byggnadsverk efter mäktiga kulturer före vår på jorden, och menar att människor tidigare färdats ut i rymden och nu via ättlingar åter besöker oss i UFO. Även religiösa filosofier förekommer där det anses att UFOnauter är något annat än biologiska varelser och snarast hör ihop med de änglar eller andevarelser som omtalas t.ex. i bibeln.

Källa: Reportage i Jakobstads Tidning den 31.3.71, bearbetat av Sten Sundqvist och Anders Liljegren.

Rit. nr: 01

Skala 1:1

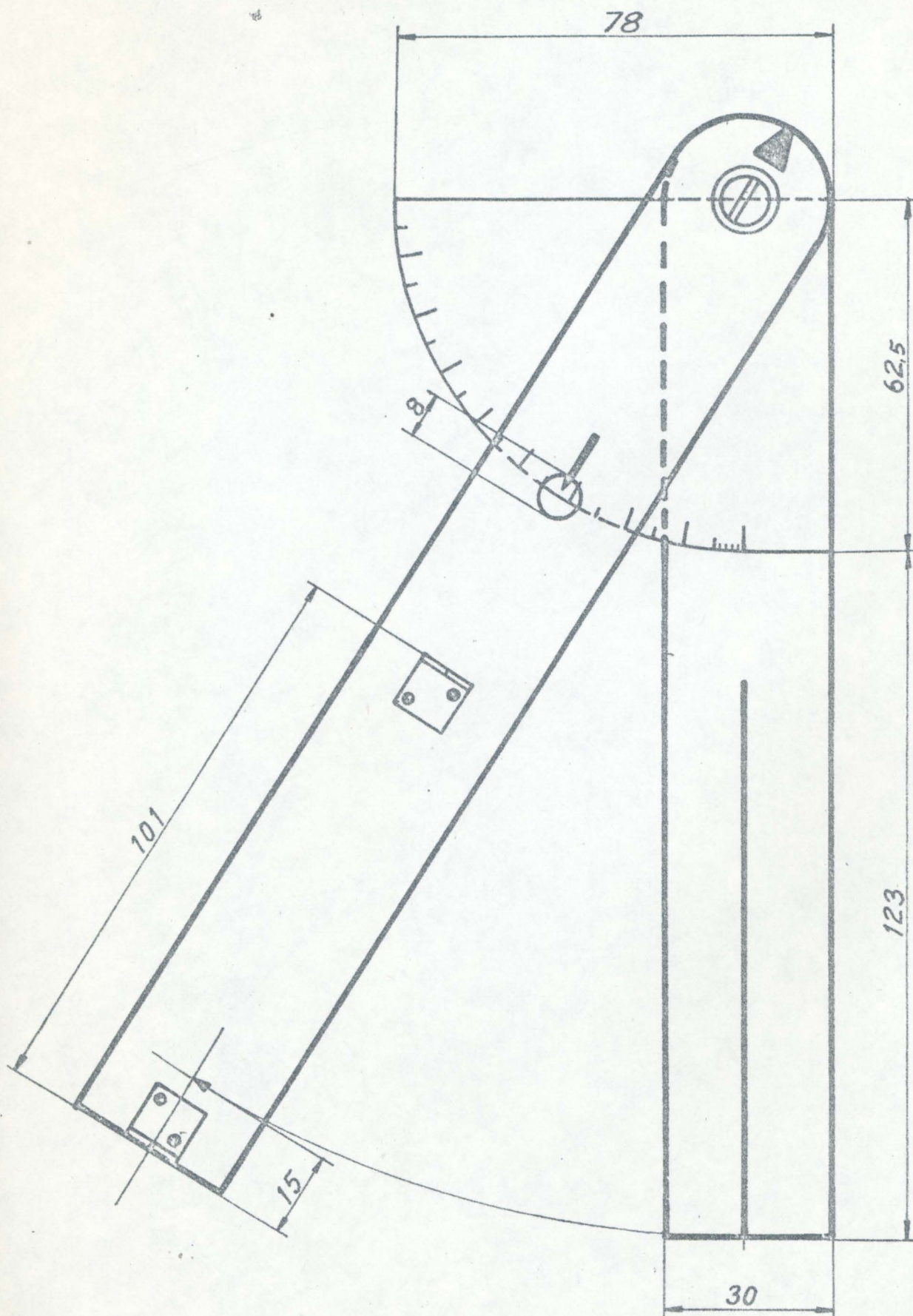
Vinkelhöjdmätare
(sidovy)

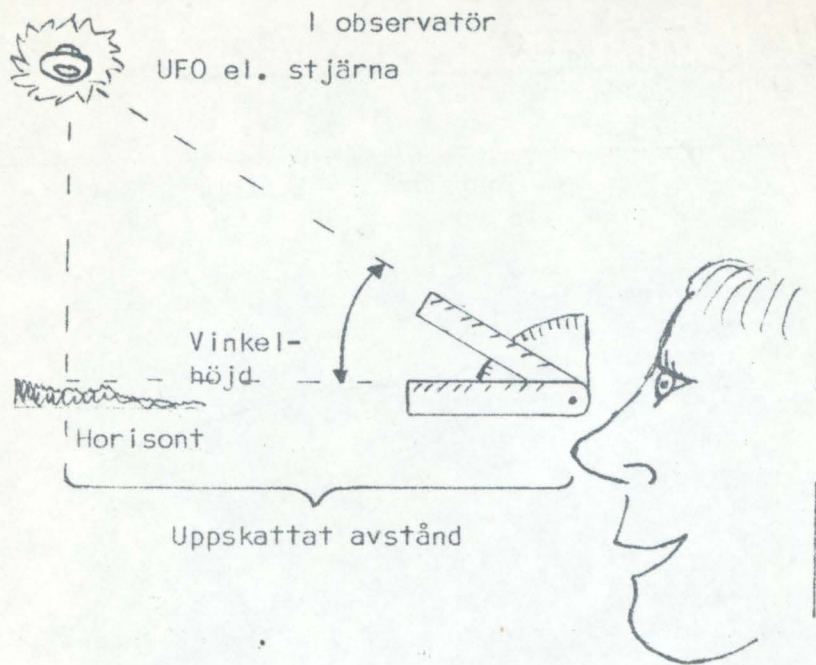
Mat.

Konst. E. Risell -71

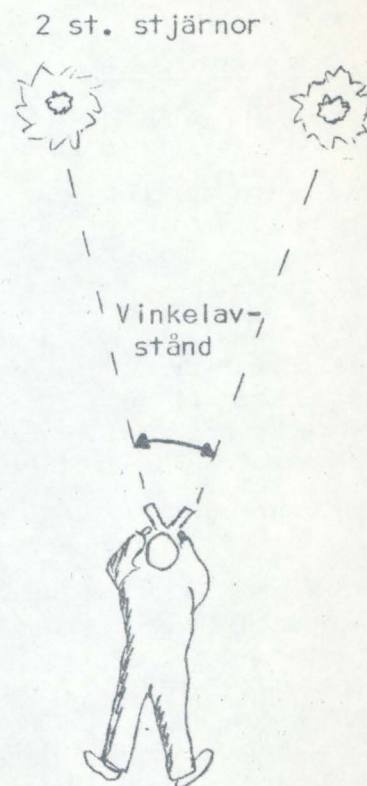
Rit. E. Risell 1 1/2 -71

G. Eriksson 2 1/2 -71

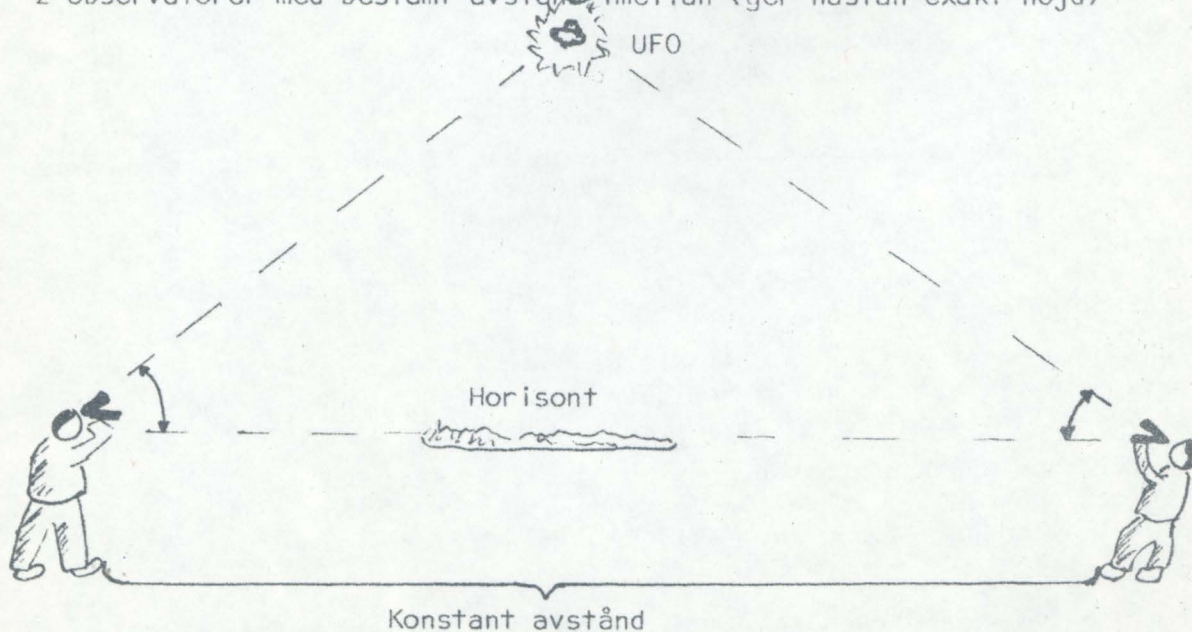

Förslaget insänt av UFO-Enskede.
Vi tackar för tipset.
Red.

2 observatörer med bestämt avstånd imellan (ger nästan exakt höjd)

Ju fler personer som observerar och mäter vinkelhöjden desto noggrannare blir resultatet.

Det har ju sagts tidigare här i UFO-Information att tidningen bl.a. skall vara ett forum för debatt. Någon mer omfattande allmän debatt har hittills inte förekommit i tidningen, men vi tycker nu att tiden är mogen för att starta "Debatt".

Under Debatt skall alla som läser denna tidning ha möjlighet att göra inlägg. Inläggen kan gälla allt som berör UFO-Sverige och UFO i allmänhet. Du kan lägga fram förslag och idèer, kritisera och berömma. Vi vill så här i början inte sätta några gränser för vad som kan komma att behandlas under Debatt.

Inlägg till Debatt skickas till UFO-Sverige, Box 311, 591 03 Motala 3. Inlägg kan göras under signatur, men bör i så fall även åtföljas av skribentens namn. Bidrag som helt saknar namnuppgift kan ej beaktas.

Efter rikskonferensen...

Så här dagarna efter UFO-konferensen hade jag tänkt skriva ner några högst personliga reflektioner om vad som kom fram - och inte kom fram - på konferensen.

Vad beträffar UFO-Sveriges "program" blev ju denna fråga mer eller mindre bordlagd tills vidare. Jag tror emellertid att det är mycket väsentligt att UFO-Sverige snarast fastställer en del allmänna riktlinjer för vad organisationen strävar efter.

Att vi skall ha en "programförklaring" tycker jag blir alltmer uppbärande. Organisationen blir allt större, allt fler och fler engageras i dess arbete. Detta innebär också att många (t ex i PR-gruppen och expertgruppen) så småningom kommer att representera organisationen utåt i press, radio och TV. Dessa bör då ha möjlighet att framföra en åsikt som stöds av hela organisationen.

Jag tror därför att vi inte får göra som strutsen - sticka huvudet i busken - bara därför att uppgiften tycks svår.

Vid konferensen var vi några som diskuterade ett förslag att UFO-Sverige borde sammanställa en "Handbok för ufologer". "Handboken" borde innehålla, kort sagt, en grundkurs i ufologi. I "handboken" skulle ges allmänna data för kända fenomen till hjälp vid en förstahandsbehandling av UFO-fall. Den skulle innehålla råd till ufologen. Hur gör man intervjuer med UFO-observatörer? Hur bedömer man UFO-vittnens trovärdighet? (Skriven av psykolog). Vad gör man då man kommer till en förmodad UFO-landningsplats? Vart vänder man sig för att få expertutlåtanden och analyser utförda?

"Handboken" kan vidare innehålla råd beträffande lämplig teknisk apparatur för ufologen: kameror och fotografering, kikare och teleskop, detektorer, bandspelare, PR-radio m.m. Kort sagt, alltsom kan vara av intresse för UFOlogen i hans arbete.

Detta låter kanske som om avsikten var att skapa ett "Bonniers ufologiska lexikon"! Naturligtvis inte. Jag tror att man på cirka 20 A4-sidor kunde få med det allra väsentligaste. Stora delar av handboken kunde hämtas från redan existerande litteratur, en del kunde skrivas t ex av medlemmar i UFO-Sveriges expertgrupp. "Handboken" kunde utgöra ett utmärkt framtida komplement till den undersökningsmall som nu utvecklas inom UFO-Sverige.

Jag har läst någonstans att man i USA haft planer på en sådan här "handbok" (av något större format). Vet någon hur det gått med dessa planer? Kan någon föreslå lämplig utländsk litteratur som skulle kunna användas för "handboken".

Att sammanställa en sådan här handbok är ett stort arbete. Den bör göras mycket överskådlig och innehålla bl.a. ett omfattande sakordsregister. Eventuellt kan den göras på lösblad så att man kan revidera den om fel smyger sig in eller ändringar eller tillägg bedöms nödvändiga.

Finns det någon som vill "nappa" på idén och kanske åta sig att sammanställa en sådan här "handbok"? Vidare: Vad anser Du bör ingå i den?

Anders Liljegren, Norrk.UFO-Förening

Som svar på artikeln "40 UFOs i korsformation över Vatikanstaten" av konsul dr Alberto Perego i nummer två av UFO-Information, skulle jag vilja säga följande. Jag har märkt att det bland ufologer råder stor skeptiskhet mot att de flygande tefaten skulle kunna vara fientliga. Man håller hellre gärna på att tefaten är fredligt inställda än att de är krigiskt inställda. Två argument förs ofta fram mot tanken på att tefaten är fientliga:

1. Tefatsvarelserna har kommit så långt i utvecklingen, att de för länge sedan har upphört att använda sig av krig som lösning för dispyter.

2. Tefaten har bevakat oss i tusentals år. Om deras ärende skulle ha varit att göra en invasion, skulle denna redan ha gjorts för länge sedan.

Vad beträffar argument ett så anser jag att om en civilisation behärskar interstellära rymdresor, så är detta absolut inget tecken på att den inte är krigisk. Jag ser inget skäl till varför det inte skulle kunna vara krig mellan solsystem ute i universum precis som det är krig mellan länder på jorden. Om man tänker sig en galax där det finns en miljon civilisationer som behärskar interstellära rymdresor, så vore det mycket egendomligt enligt min mening om inte åtminstone ett så lågt antal som 2-3 av dem vore krigiska. Varför skulle inte en civilisation som behärskar interstellära rymdresor helt gå upp i en politisk lära precis som Tyskland anslöt sig till nazismen, och precis som Tyskland började krig mot grannländer börja krig mot grannsolssystemen?

När det gäller argument nummer två så anser jag detta vara mycket ologiskt. Vi kan inte veta något som helst om tefatens avsikter med sin övervakning. Deras ärende kan visst vara att förbereda en invasion, men av någon för oss okänd anledning har de hittills inte ansett tiden lämplig för en invasion. Jag anser att tefaten kan invadera oss precis när som helst, men det kan också dröja 200 år eller mer innan de gör det.

Då uppstår naturligtvis frågan: Varför skulle de ha anledning att invadera oss? Det finns mängder av motiv man kan dra upp. Man kan till exempel tänka sig att den planet de kommer ifrån snart ska gå under genom att deras stjärna ska explodera och därför behöver de ett nytt hem. För dem passar Jorden, och de planerar att utrota mänskligheten. Men innan de går till attack, måste de lära sig allt om oss så de lätt kan besegra oss.

De kan också vilja erövra oss utan att utrota oss. De kan ha skäl till att utrota oss, som vi inte kan föreställa oss i vår vildaste fantasi. I mänsklighetens historia finns det inte ett krig som inte kan införas under någon av följande motiv:

1. Politik. 2. Ekonomi. 3. Religion. 4. Maktbegär. 5. Frihetskrig av förtryckta. 6. Fria folks motstånd mot krigiska nationer.

Men tefaten kan ha skäl att invadera oss som inte kan införas under något av ovanstående sex alternativ. Om universum är oändligt, vilket det antagligen är, måste man räkna med att precis allting kan finnas.

Jag anser att möjligheten till att tefaten är fientliga är precis lika stora som möjligheten för att de är fredliga. Jag föreställer mig att personer som är helt övertygade om att Adamski och Fry talar sanning, helt frånkänner varje möjlighet av att tefaten är fientliga, eftersom dessa kontaktpersoner säger att tefaten är här för att hjälpa oss. Jag är emellertid inte säker på att någon någonsin fått kontakt med tefaten, jag är helt övertygad om att ingen någonsin fått åka i tefat. Jag anser att Jorden är den enda planet i vårt solsystem som har intelligenta varelser.

Till sist vill jag säga, att faktumet att tefaten inte hittills invaderat oss är inget skäl för att de inte kommer att göra det i framtiden. Att helt bortförklara varje möjlighet av att tefaten är fientliga är en ren önskedröm och ingenting annat.

Staffan Stigsjö
Alingsås Ufologiska Sällskap.

Albert K. Benders påstådda kontakter skedde under mystiska omständigheter 1953. Han blev kontaktad av tre svartklädda män med glänsande ögon. Vid ett tillfälle blev han förd till Antarktis, där rymdmännen hade sin bas på jorden. Vid samtal med rymdmännen förklarade de att de ej hörde hemma i detta solsystem, och anledningen till att de besökte jorden var för att hämta sjövattnen. Vissa kemiska substanser som ingår i vattnet är nämligen livsviktiga för dem. Det som kallas änglahår och ibland ses falla ned från UFO:s är avfallsprodukter av vattnet som av misstag nedsläpps på land. De förklarade också att liv på Venus för tillfället höll på att utvecklas, men att ingen annan planet i vårt solsystem för tillfället är befolkad. Bender höll tyst om sina upplevelser i nio år av rädsla för represalier från rymdmännen. Hans berättelse innehåller många otroliga påståenden av science-fiction-karaktär, och han kan ej anses höra till de mer trovärdiga kontaktpersonerna.

Salvador Villanueva, Mexico, hade också sin upplevelse 1953. Han träffade då två uniformsklädda män, vilka inledde ett samtal med honom. De var hela tiden mycket vänliga och han anade att de kanske var utomjordiska. Han fick följa med till deras rymdskepp som hade landat i skogen. Han blev också erbjuden att stiga ombord, men tackade nej.

Rolf Telano USA uppnådde kontakt 1954 genom telepati. Han fick kontakt med en rymdkvinna, Borealis, från Venus. Hon bekräftade reinkarnationen och karma - lagen om orsak och verkan. Det är med hjälp av "primärdrift" som de kan tillryggalägga de enorma avstånden i rymden. Hastigheten är teoretiskt sett obegränsad med denna metod. Med "sekundärdrift" utnyttjas de elektromagnetiska kraftlinjerna i en planets atmosfär. Upphävandet av tyngdlagen är inte något problem för dem. Hon påstod också att det i underjorden finns grottor, där små grupper lever.

Dino Kraspedon från Brasilien fick fysisk kontakt med rymdvarelser 1952. Vid samtal med rymdmännen fick Kraspedon svar på en rad frågor. Dessa avviker till stor del från de svar Adamski, Allingham m.fl. fått från sina kontakter. Bl.a. påstår Kraspedon att en ny sol kommer att bildas i närheten av vårt solsystem. Han har skrivit en bok om sina upplevelser. Den är ganska svårläst och innehåller en rad matematiska beräkningar.

Elisabeth Klarer från Sydafrika såg ett flygande tefat på nära håll den 27 december 1954. Farkosten svävade tätt över marken och hon kunde urskilja piloten. Men hon blev rädd inför det okända och drog sig därifrån. I april 1956 upprepades samma sak, med undantag av att hon gick fram och samtalade med piloten. Mannen påstod sig vara från Venus. Han inbjöds i rymdskeppet, och fick följa med till moderskeppet i rymden. Hon blev hela tiden mycket vänligt behandlad och fick bl.a. veta att Venusborna är vegetarianer. En av anledningarna till att rymdvarelserna besökte jorden var att iaktta den växlande balansen inom vår atmosfär. Vi har just kommit in i en elvaårsperiod av solfläckar och detta tillsammans med vätebombsexplosionerna har kommit balansen i våra luftlager att rubbas. Den elektriska spänningen har därigenom ökat, vilket förorsakat att skyfall, översvämningar, stormar och hagelbyar blivit allt vanligare. Också den farliga vanan att samla atomkraft på lager ökar faran av en katastrof. Efter samtalet blev hon förd tillbaka till jorden. Vid ett senare tillfälle tog hon tre fotografier av rymdskeppet.

Woodrow Derenberger, USA, fick kontakt med en rymdvarelse 1966. Då landade nämligen ett äggformat föremål framför hans bil på vägen. En rymdvarelse steg ur och inledde ett kort samtal med Derenberger. Därefter gick han in i farkosten igen, som med otrolig fart for därifrån. Inget vittne förutom Derenberger finns till händelsen.

Gary Wilcox USA såg 1964 en konstig farkost som landat på ett fält i närheten av hans hem. När han gick närmare såg han att farkosten liknade ett flygande tefat och han förstod att den var av utomjordisk härkomst. I närheten såg han två var- elser som var något mindre än vanliga människor, men med för övrigt liknande ut-

FALLET I DOMSTEN

Den 20 december 1958 ägde det beryktade UFO-fallet i Domsten rum. Platsen är belägen vid Skånes västkust, några mil norr om Hälsingborg. Två hälsingborgare, studeranden Stig Rydberg och handlanden Hans Gustavsson, upplevde här något som de sent skall glömma. Då de befarade att ingen skulle tro deras historia, vågade de till en början ej avslöja något. Först på nyåret blev det hela bekant i pressen. Jag beslöt då att försöka få till stånd en personlig intervju med dem, vilket också skedde i Hälsingborg den 7 januari 1959. I stort sett följande redogörelse kunde utkristalliseras ur intervjun.

R. (Rydberg) och G. (Gustavsson) kom vid 3-tiden på natten körande i bil från Höganäs på väg till Hälsingborg. Stark dimma rådde vid tillfället. Vid Domsten stannade de ett slag för att "sträcka på benen". De varseblev då i en skogsglänta på andra sidan vägen ett egendomligt ljussken, vilket de först trodde härrörde från någon militärövning eller liknande. R. och G. beslöt sig för att gå bort och se efter, och när de närmade sig, varseblev de en rund "ljuskropp" som utsände ett intensivt, vitaktigt sken och som stod på en sorts trebent landningsställ c:a 50 meter från vägen. Ljuskroppen, som var ungefär diskusformad, hade en diameter av omkring 4 meter och var knappt en meter tjock i mitten. Denna ljuskropp var något diffus i sin begränsning och verkade enligt R:s uppfattning dölja en mörkare "kärna" eller kropp innanför. R. och G. lade nästan omedelbart märke till en skarp lukt, vilken de beskrev såsom "ett mellanting av eter och vidbränd korv". När de befann sig omkring 15 meter från UFO:n, varseblev de tre till fyra stycken mörka, blyertsgrå figurer, liknande "käglor" som liksom planlöst rörde sig hit och dit i ljuskretsen. Vad var detta? Figurerna hade varken armar, ben eller ansikten, de var omkring 1,3 meter höga och 75 centimeter breda och rörde sig "utan mänsklig anknytning" som R. uttryckte det. - Vi behandlade vid intervjun denna detalj ganska ingående, och det verkade som om dessa figurer, vad rörelsesättet beträffar, skulle saknat den naturliga tröghet som vidlåder vanliga materiella kroppar. - "Kägelformen" var ej densamma hela tiden utan varierade.

R. och G. blev nu gripna av skräck och tänkte genast återvända till bilen. De hann emellertid knappt tänka färdigt förrän "figurerna" var över dem! Nu följde en "brottning" som sannerligen kan betecknas som egendomlig. "Man blev kopplad här", demonstrerade R. och förde ihop handlederna, "sedan uppåt armarna, stora stycken i taget. Man satt fast, kämpade, och försökte man springa, var de genast nere vid benen och låste dem på liknande sätt ... så föll man pladask". R. såväl som G. vidhöll att "figurerna" de kämpade med måste ha varit varelser av något slag, "ty dessa tycktes genast veta vad man i nästa ögonblick skulle företaga sig - de var där innan man hade omsatt tanken i handlig". Just denna omständighet var mycket frapperande och påtaglig medan "varelsernas" fysiska styrka ej var så markant. Armarna kunde stundom utan övermäktig ansträngning frigöras, vilket dock var svårare när benen var kopplade. R. försökte vid ett tillfälle slå till en av sina angripare. "Men näven", förklarade han, "träffade inte något hårt, utan hejdades liksom gradvis av något elastiskt, som slöt sig om näven och pressade den tillbaka igen. Inuti detta elastiska något fanns ingenting". Under kampens gång fick R. och G. snabbt klart för sig att varelsernas avsikt var att föra dem mot UFO:n. Av intresse var också att varelserna gav ifrån sig någon sorts ljud, små fina vibrerande "surr", detta speciellt när ett nytt grepp skulle sättas in. R. trodde möjligen det rörde sig om någon sorts konversation mellan varelserna. En annan intressant detalj var den råa "träskliknande" lukt som varelserna tycktes vara behäftade med, och som förnams just vid närkampen.

Hur det nu var, så lyckades R. göra sig fri och började genast springa mot bilen allt han förmådde. G. var i detta ögonblick fullständigt övermannad - alla varelserna tycktes nu koncentrera sig på honom, "det var lönlöst", förklarade G., "vad man än gjorde, var de genast där med ett nytt grepp. Jag försökte gripa tag ... man kände att där fanns en sorts konturer, men de bara vek undan ...". G. hade nu lyckats få tag i en campingstolpe som var nedslagen på platsen, och höll sig i denna medan varelserna hela tiden manifesterade sin avsikt att dra honom mot UFO:n.

Under tiden hade R. kommit fram till bilen och hans enda tanke var att nå signalhornet, så att hjälp fortast möjligt kunde tillkallas. Väl inne i bilen ser han nu G. hänga vågrätt ut i luften från campingstolpen och med kroppen riktad mot UFO:n. I samma ögonblick R. får ljud i signalhornet, släpper varelserna G., som handlöst faller på marken. - Sedan gick allt mycket fort. Varelserna rusade mot UFO:n där de snabbt försvann in mellan landningsställets ben och upp i den mystiska farkosten. Därefter vidtog ett intensivt ljud, som R. och G. beskrev ungefär med orden "så högtont, att det knappt kunde uppfattas, men till den grad genomträngande att det gick genom märg och ben". UFO:n startade nu och steg oerhört snabbt för att därefter i en båge försvinna mot Öresund. Hela händelsen varade ungefär fem minuter. Sedan även G. hade återvänt till bilen, satt de där bägge som paralyserade efter den skakande upplevelsen. Först efter c:a 20 minuter kunde de samla sig så pass, att hemfärden kunde fullbordas. - Detta är alltså en redogörelse för det väsentliga som framkom i den c:a 2 timmar långa intervjun.

För en genomsnittsmänniska är det kanske ursäktligt att ställa sig tvivlande till denna historia, som i så hög grad skiljer sig från den normala erfarenheten. R. och G. fick emellertid efter det de tillkännagivit sin upplevelse, genomgå långa förhör av polis- och militärmyndigheter. Mest betydelsefullt var kanske den undersökning med s.k. hypnoanalys som R. och G. genomgick under ledning av de båda hälsingborgsläkarna Lars-Erik Essén och Wilhelm Hellsten. Vid denna metod, som innebär att alla sådana förmenta företeelser som hallucinationer, suggestioner och uppdiiktade historier bortskalkas från patientens medvetande, kan denne endast redogöra för verkliga och utifrån mottagna intryck. Resultatet gav positivt besked för både R. och G., även när undersökningen efter en tid upprepades. De individuella redogörelserna skilde sig endast i detaljer. Min egen uppfattning vid intervjun var också den att R. och G. på bästa sätt sökte beskriva vad de varit med om, och att de gav ett fullt trovärdigt intryck.

Vad själva händelsen beträffar, räcker utrymmet här endast till några få kommentarer. - En acceptabel förklaring på "varelserna" kan möjligen vara den, att UFO:n genom ett omgivande gravitationsfält - med tillhörande verkningar av elektrisk art - skapat virvlar eller likartade koncentrationer, vilka sålunda kan ha sugit åt sig material från marken och "materialiserat" sig som varelser. Träsklukten blir då också förklarlig. Att den egendomliga lukten av "eter och bränd korv" kan vara en ganska god beskrivning av ozonlukt, är också uppenbart. Gasen ozon bildas ju just vid elektriska urladdningsfenomen. Slutligen kan tillfogas att det genomträngande ljudet enligt beskrivningen bör ha haft så hög frekvens att det överskridit övre hörbarhetsgränsen, d.v.s. det bör ha varit s.k. ultraljud. - Vad sedan UFO:n var för något, och varför den besökte Domsten, är en fråga som här får lämnas därhän.

Avslutningsvis bör kanske följande nämnas beträffande Domstens-fallet. - En alldeles likartad händelse ägde rum i Danmark kort efteråt (när?). En kvinna vid en bondgård blev därvid så uppskakad, att hon måste ligga till sängs i tre dagar. Vid 17-tiden den 19 december hade ett föremål liknande "två halvklot" iakttagits med nordlig kurs några mil norr om Domsten.

Omkring den 30 januari 1959 meddelades på en del ställen i pressen (se t.ex. Hälsingborgs Dagblad den 30 jan.) att två amerikanska experter noggrant och med en omfattande instrumentuppsättning undersökt platsen vid Domsten. Frågan är varifrån dessa experter kom - i varje fall har den kanske största amerikanska UFO-organisationen NICAP ej sänt hit någon personal, och jag betvivlar att någon annan USA-organisation velat kosta på sig en dylik expedition. Och att Försvarsstaben skulle arbeta med amerikansk expertis får väl anses vara uteslutet. - Vad för övrigt Försvarsstabens hållning i Domstens-fallet beträffar, så fastslogs kort och gott i den officiella kommunikationen, att "ingenting givit stöd åt de båda männens berättelse". Det hade, hette det vidare, varit fråga om självsuggestion hos en av dem - denne hade sedan i sin tur suggererat den andre. - En dylik generalisering får anses väga ganska lätt mot de fakta, som ovan endast delvis relaterats.

FOA

VAR INTE RÄDD, TAGE !
DU HAR JU SJÄLV SAGT ATT
DET INTE FINNS NÅGRA
FLYGANDE TEFAT !

HJÄLP !!

J.D-71

